

จุดยืนของผู้รับใช้

1 พงศกษัตริย์ 2:1-14

อจ.จورا หลีกเพชร

คำนำ

ผู้รับใช้ต้องมีจุดยืนที่มั่นคงจึงจะรับใช้ได้ดีตลอดชีวิต มีเหตุการณ์มากมายซึ่งเกิดขึ้นขณะที่เรารับใช้พระเจ้า เห็นหลายคนล้มไป เห็นหลายคนสับสนและเห็นหลายคนรับใช้พระเจ้าอย่างเข้มแข็ง อดทน เป็นที่สนใจของคนอื่นแน่นอนชีวิตของผู้รับใช้ต้องมีจุดยืนที่มั่นคง เราจะมีจุดยืนของผู้รับใช้พระเจ้าที่มั่นคงได้อย่างไร?

พระวณะในตอนนี้ออกถึงจุดยืนของผู้รับใช้พระเจ้าว่า ควรจะเป็นอย่างไร? เอลีซาเป็นคนหนุ่มคนหนึ่งที่ได้ติดตามเอลีซาห์ซึ่งเป็นผู้รับใช้พระเจ้าและเป็นอาจารย์ของเขา เราคงจำเอลีซาห์ได้ ท่านเคยขอไปตกลงจากฟ้า เผาเครื่องบูชา ท่านเคยขอให้ฝนหยุดตกและขอฝนให้ตก

พระเจ้าตรัสกับเอลีซาห์ว่าไม่ใช่เจ้าคนเดียวที่รับใช้เรา เรายังมีงานที่จะให้เจ้าทำคือ ไปเจิมเอลีซาให้เป็นผู้รับช่วงงานแทนเจ้า (1 พงศกษัตริย์ 19:16) เพราะว่าพระเจ้าจะรับท่านไปแล้วแล้วท่านก็ไปเจิมเอลีซาผู้กำลังไถนาอยู่นั้น (1 พงศกษัตริย์ 19:19-21) เมื่อเอลีซาเห็นว่าพระเจ้าเรียกเขาจึงละทิ้งทุก ๆ สิ่ง พระคัมภีร์บอกว่าเขากลับไปจับคู่นั้นฆ่าเสีย เอาคันไถมาเป็นเชื้อเพลิงต้มโคคู่นั้น ให้แก่ประชาชน เชิญเพื่อนบ้าน ประกาศตัวเองว่า ฉันจะไปข้างหน้ารับใช้พระเจ้า จะไม่กลับมาอาชีพนี้อีก

เอลีซาเผาทางเก่า เผาสะพาน ทั้งโลกไว้เบื้องหลัง เอลีซาก็ลุกขึ้นตามเอลีซาห์ไปและปรนนิบัติท่านจากชีวิตของเอลีซาตอนนี้เราจะพบจุดยืนของผู้รับใช้พระเจ้า 4 ประการด้วยกัน

ประการแรก มีใจแน่วแน่ มุ่งมั่น เหมือนกับเอลีซาที่ใจของเขามุ่งอยู่กับการทรงเรียกของพระเจ้า

-มีความมุ่งมั่น ที่จะก้าวไปข้างหน้า ละทิ้งอดีต

-เผาทางเก่า เผาสะพานที่จะกลับไปอาชีพเก่าอีกครั้ง บางคนคิดว่าเอลีซากินยาผิวดินที่

ตัดสินใจอย่างนั้น เพราะเขาเป็นคนมีฐานะดี มีโค 12 คู่

บางทีคนอื่นคิดว่าเราโง่งที่มาเชื่อพระเยซู เราโง่งที่ถวายตัวรับใช้พระเจ้า มาเรียนพระคัมภีร์ คุณซิ คนอื่นมีมือถือ มีรถใช้ มาเรียนพระคัมภีร์ไม่เห็นอะไรบางมือก็ได้อีกบางมือก็อด บางครั้งก็ถูกสมาชิกในคริสตจักรที่ร้าย ๆ คู่มือนี้อีกต่างหาก แต่ใจของเอลีซาแน่นแก้วไปข้างหน้า เรายังมีโค มีสะพานอีกหรือเปล่า ถ้ามีเผามันเสียในวันนี้

พระคัมภีร์บอกว่าเอลีซาก็ลุกขึ้นตามเอลีซาห์ไปและปรนนิบัติท่าน เอลีซาติดตามรับใช้เอลีซาห์เป็นเวลาจนถึง 14 ปี เอลีซาห์ได้สอน ได้หนุนใจให้ใกล้ชิดพระเจ้า เป็นแบบอย่างในการรับใช้แก่เอลีซาห์ให้ติดตามท่านเหมือนที่ท่านได้ติดตามพระเจ้า และนี่เป็นการทดสอบเอลีซาเป็นครั้งสุดท้าย เพราะเอลีซาห์รู้ว่าพระเจ้าจะรับท่านไป ทั้งสองไปตามเมืองต่าง ๆ ที่มีสถานศึกษาของผู้เผยพระวจนะตั้งอยู่ เอลีซาห์รู้ว่าการไปตามโรงเรียนพระคัมภีร์เหล่านี้ ทำให้เอลีซาได้รับการทดลองใจ

เขาจะอยู่ที่โรงเรียนหรือจะติดตามเอลีซาห์ต่อไป 2 พงศกษัตริย์ 2:1-2 “และอยู่มาเมื่อถึงเวลาที่พระเจ้าทรงรับเอลีซาห์ไปยังฟ้าสวรรค์ด้วยพายุ เอลีซาห์และเอลีซากำลังเดินทางจากหมู่บ้านกิลกาล และเอลีซาห์พูดกับเอลีซาว่า “ขอท่านจงคอยอยู่ที่นี้เพราะพระเจ้าทรงใช้ข้าพเจ้าไปไกลถึงเบรเอล” แต่เอลีซาว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่ และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใดข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” ดังนั้นเขาทั้งสองก็ลงไปยังเบรเอล เราจะเห็นว่าเป็นการทดสอบเอลีซา แต่วิญญาณของเอลีซาเป็นวิญญาณแห่งความมุ่งมั่น ไม่ยอมลดละ ท่านตอบว่า “พระเจ้าทรงพระชนม์อยู่และท่านเองมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น”

อีกตอนในข้อ 4-6 เรามีใจแน่น มีความมุ่งมั่น อย่างนี้หรือเปล่าในชีวิต เอลีซาห์ ได้ชื่อว่าเป็นรกรบของอิสราเอล (ข้อ 12) แสดงว่าเมื่อเอลีซาห์อยู่ก็เป็นเหมือนมีพลรกรบใหญ่ที่ปกครองอิสราเอลเป็นที่พึ่งของอิสราเอลทั้งประเทศ เพราะคอยช่วยเหลืออิสราเอลช่วยกษัตริย์ ชีวิตของเอลีซาห์เป็นรกรบของอิสราเอล แต่เอลีซาห์ไปแล้ว เอลีซาทำแทน เป็นรกรบของอิสราเอลต่อไป และเมื่อพระเยซูถูกตรึงบนไม้กางเขนและทรงฟื้นขึ้นจากความตายเสด็จสู่สวรรค์ เรารับหน้าที่แทนที่จะเป็นพลรกรบแห่งโลกนี้ ประเทศไทยของเรายังมีคนไทยอีกมากมายที่ยังไม่รู้จักรับใช้พระเจ้า จังหวัดของเรา หมู่บ้านของเรา เราเป็นผู้รับหน้าที่นี้ แต่ถ้าใจเราไม่แน่น ไม่มีความมุ่งมั่นในการรับใช้อีกต่อไป ใครละทำต่อไป พระเจ้าคงเสียพระทัยที่ทรงเรียกออกมาแต่เรากลับปฏิเสธ เราหมดภาระใจ เราหันหลังให้กับพันธกิจที่พระเจ้าให้เรา หลายคนบอกว่าทำงานอย่างอื่นไปด้วย รับใช้ไปด้วย นั่นเป็นสิ่งที่ดี แต่มีบางคนทีพระเจ้าเรียกให้ถวายตัวถวายทุกสิ่งทุกอย่างกับพระเจ้า รับใช้พระเจ้า ซึ่งเป็นสิทธิและตำแหน่งพิเศษที่พระเจ้าให้ เดียวนี้เราจะตอบพระเจ้าว่าอย่างไร?

ประการที่ 2 คือ มีใจสงบ มีความสงบภายในจิตใจ วางใจในพระเจ้า ท่านทั้งสองเดินทางไปเยี่ยมนักศึกษาระดับมัธยมที่เบรเอล เฮอร์โค (ข้อ 3, 5) คนเหล่านั้นพูดกับเอลีซาว่า “รู้ไหม พระเจ้าจะรับเอลี

ยาห์ไปแล้วนะ” ถ้าเป็นเรา คงจะเสียใจ วุ่นวายใจ สิ่งที่เรารักกำลังจะหลุดมือไป คนที่เรารักกำลังจะตาย หรือจากเราไป ยิ่งเมื่อมีคนมาพูดยืนยันยิ่งเหมือนซ้ำเติมเมื่อเราได้ยินปัญหาเหล่านั้น เรามีท่าทีอย่างไร แต่เอลีชาตอบว่า (ข้อ 3, 5) “ครับ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบ ๆ ไว้” ท่านมีความสงบในจิตใจ ท่านรู้แล้วว่าน้ำพระทัยพระเจ้าเป็นอย่างไร รับผิดชอบ แม้ว่าคนอื่นจะสร้างสถานการณ์ให้เราสิ้นสะเทือน แม้ว่าเหตุการณ์จะเลวร้าย เราทั้งหลายควรมีความสงบในหัวใจ มีความสงบที่ไหนที่นั่นก็มีพลัง

ตัวอย่าง มีนักจิตกร 2 คน ส่งภาพเข้าประกวดว่าภาพไหนสงบนิ่ง เจียบกว่ากัน ภาพแรกเป็นภาพวิวทิวทัศน์ มีภูเขา ต้นไม้ ท้องฟ้าสดใส มีนกบิน วิวสวยงาม ลักษณะอย่างนี้มีความสงบเจียบที่สุด น่าจะมีความสุขที่สุด ภาพที่สองเป็นภาพวาดที่มีโขดหินใหญ่ มีน้ำตกซัดสาดดังกระหึ่ม กึกก้อง แต่มีนกตัวใหญ่หลบอยู่ในโขดหินนอนหลับสบาย น้ำตกจะไหลแรงขนาดไหนมันไม่สน พักพิงอยู่ในโขดหินอย่างสบาย สองภาพนี้ภาพไหนสงบกว่ากัน ในทัศนะของพระเจ้าไม่ได้ขึ้นอยู่กับสถานที่ สถานการณ์ ท่ามกลางความวุ่นวาย เราก็สงบต่อพระเจ้าได้ ขอขอบคุณพระเจ้าเราสงบได้ทุกสถานการณ์ เราไม่ต้องเข้าป่าหาที่สงบ แต่เราซุกตัวอยู่ในอ้อมอกของพระเจ้า ให้เราทุกคนเป็นเหมือนเอลีชาบอกว่า ครับ, ค่ะ ข้าพเจ้าทราบแล้ว เจียบ ๆ ไว้ รู้แล้วละ เราควรมีใจสงบ เพื่อคนอื่นจะเห็นพระเจ้าภายในเรา

ประการที่ 3 คือ มีใจร่วม (ข้อ 7-8) “คนห้าสิบคนของพวกผู้เผยพระวจนะก็ไปเหมือนกันและยืนอยู่ตรงหน้าห่างจากท่านทั้งสอง ฝ่ายท่านทั้งสองยืนอยู่ที่แม่น้ำจอร์แดน เอลีชาห์ก็เอาเสื้อคลุมของท่านม้วนเข้าแล้วฟาดลงที่น้ำนั้น น้ำก็แยกออกไปสองข้าง ท่านทั้งสองจึงเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง” คน 50 คนเป็นผู้สังเกตการณ์เป็นกองเชียร์ภายนอก แต่เอลีชาเป็นผู้อยู่ในเหตุการณ์มีประสบการณ์ร่วมกับเอลีชาห์ เอลีช้ายืนอยู่กับเอลีชาห์เตรียมพร้อมและมีใจร่วมกับการทำงานของเอลีชาห์

โลกนี้มีคน 2 จำพวก

1. พวกสังเกตการณ์ ชอบนั่งนิทราคอยวิพากษ์วิจารณ์ เป็นพวกที่มีมือไม่ทำ แต่เอาเท้าราน้ำ

2. พวกมีส่วนร่วม เข้าไปอยู่ในเหตุการณ์ อยู่ในงาน อยู่ในความสำเร็จ เห็นการอัศจรรย์

เราจะเป็นคนประเภทไหน? ถ้าใจของเราพร้อมกับน้ำพระทัยพระเจ้าจะมีประสบการณ์ใหม่ การอัศจรรย์จะเกิดขึ้นถ้าเรามีใจร่วมกับพระมหากษัตริย์ของพระเจ้า มีใจร่วมกับพระคำของพระเจ้า การเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นในชีวิต “มีใจร่วมทุกข์กับพระองค์คือยอมตั้งอารมณ์ตายเหมือนพระองค์” (ฟิลิปปี 3:10) มีใจร่วมกับผู้รับใช้คนอื่น ๆ ในการทำงานร่วมกัน เป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน (ข้อ 8) เอลีชาห์เอาเสื้อคลุมม้วนแล้วฟาดลงที่น้ำ น้ำก็แยกออกเป็นสองข้าง ท่านทั้งสองก็เดินข้ามไปบนดินแห้ง **งานรับใช้ท่านคนเดียวไม่ได้ ต้องช่วยกันทำงานจึงจะเกิดผล** พระเจ้าจะเทพระพรลงมา ดูเอลีชาเป็นแบบอย่าง เพราะนี่เป็นจุดยืนของผู้รับใช้

ประการสุดท้าย คือ มีใจทะเยอทะยานในทางที่ถูก (ข้อ 9) เอลิซาห์จึงพูดกับเอลีชาว่า “จงขอสิ่ง ที่อยากให้คุณเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน” ถ้าเราเป็นเอลีชา เราจะขออะไรจากเอลีซาห์? เอลีชาตอบว่า “ขอให้ฤทธิ์เดชของท่านอยู่กับข้าพเจ้าตามส่วนสิทธิบุตรหัวปี” เอลีชาผ่านด่าน การทดสอบได้หลายด่านแล้วชีวิตของเราเมื่อผ่านการทดสอบ พระเจ้าจะอวยพรมากขึ้น เราเองเข้มแข็ง เป็นผู้ใหญ่ พระเจ้าใช้ชีวิตเรามากขึ้น เพื่อเป็นพระพรสู่คนอื่น เอลีซาขอฤทธิ์เดชเพื่อคูแลอิสราเอล เพื่อ ราชกิจของพระเจ้าไม่ใช่เพื่อตัวเอง ขอฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอพระเจ้าประทับอยู่ด้วย เราเองจำต้องขอฤทธิ์เดชของพระเจ้าขอฤทธิ์อำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราฟังในพระวิญญาณ บริสุทธิ์ มีใจทะเยอทะยานอยากที่จะใกล้ชิดพระเจ้าอยากที่จะรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพื่อ ทำราชกิจของพระองค์

ถ้าเราไม่ฟังอำนาจของ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” งานก็ทำไม่ได้ไม่กินน้ำ หมคพุง หมคแรง หมคกำลัง หมคกำลังแล้วหันไปควานหาสะพานซึ่งเผาตอนที่ตัดสินใจตอนแรก ๆ นั้นว่ายังมีตอสะพานหลงเหลือ อยู่ มีหนทางที่จะกลับไปทำอาชีพเดิมได้? ให้เรามีใจทะเยอทะยานอยากได้ของประทาน, อยากมีกำลัง, ความสามารถ, ความเชื่อ เพื่อจะเสริมสร้างคริสตจักรให้จำริญขึ้น แทนที่จะขอความร่ำรวย ขอทรัพย์สมบัติในโลกนี้ ดังนั้นขอพระเจ้าเปิดตาใจเรา ให้เห็นฤทธิ์เดชของพระเจ้า, เห็นการทรงช่วยกู้ของพระเจ้า, เห็นการทรงเคลื่อนไหวของพระวิญญาณ, เห็นการทำงานของพระเจ้า และให้เรามีใจทะเยอทะยาน ท่วมเทชีวิตในการรับใช้

สรุป เอลีซาติดตามเอลีซาห์ไปจนถึงที่สุด หลังจากนั้น พระเจ้าใช้เอลีซาอย่างมากมายเขามีฤทธิ์ อำนาจของพระเจ้า การอัศจรรย์เกิดขึ้นเปลี่ยนน้ำไม่ดี กินแล้วทำให้แห้ง ขาดพระพร ให้เป็นพระพร ให้ เป็นน้ำที่ดีได้เป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้า เป็นรถรบของอิสราเอลช่วยเหลือหญิงม่าย เรียกเด็กตายแล้วฟื้น ขึ้น รักษาโรคเป็นที่ยกย่องนับถือ ชีวิตมีพลัง เพราะเอลีซามีจุดยืนของผู้รับใช้ที่ถูกต้อง เราก็คงเช่นเดียวกัน ให้พระคำของพระเจ้าตอนนี้สอน หนุนใจ ท่านทั้งหลายและข้าพเจ้าให้มีจุดยืนของการรับใช้อย่าง ถูกต้องได้คือ

1. มีใจแน่วแน่มุ่งมั่น
2. มีใจสงบภายใน มีความสงบภายในจิตใจ
3. มีใจร่วมกับพระทัยพระเจ้า
4. มีใจทะเยอทะยานในทางที่ถูกเพื่อพระเจ้าไม่ใช่เพื่อตัวเอง อามิน

ที่มา : เพื่อนผู้นำ, ปีที่ 5 ฉบับที่ 28 พฤษภาคม – มิถุนายน 1997, หน้า 55-57.